

# Επιστημονικός Υπολογισμός Ι

## 1<sup>η</sup> εργαστηριακή άσκηση

### Ερώτημα 1 - Εισαγωγικά

- (i) Υπολογιστικό σύστημα: Σταθερός υπολογιστής  
Τύπος και συχνότητα επεξεργαστή: AMD FX-8350 4 GHz  
Αριθμός και μέγεθος κρυφών επιπέδων: 3 Μεγέθη  
Level 1 cache: 4 x 64 KB instruction caches | Level 2 cache: 4 x 2 MB shared | Level 3  
cache: 8 MB shared cache.  
Κύρια μνήμη DDR3 8GB

- (iii) Microsoft 10 Pro N 64-bit (10.0, Build 10240)

Matlab R2015a Version : 8.5 Build 197 613

- (iv) Matlab Benchmark

=====

Number of times each test is run \_\_\_\_\_: 15

#### I. Matrix calculation

-----

Creation, transp., deformation of a 1200x1200 matrix (sec): 0.060509

1250x1250 normal distributed random matrix ^1000 \_\_\_\_\_ (sec): 0.059076

Sorting of 1,100,000 random values \_\_\_\_\_ (sec): 0.039041

550x550 cross-product matrix ( $b = a' * a$ )\_\_\_\_\_ (sec): 0.0090426

Linear regression over a 700x700 matrix ( $c = a \setminus b'$ ) (sec): 0.015625

-----

Trimmed mean (2 extremes eliminated): 0.037914

## II. Matrix functions

-----

FFT over 900,000 random values\_\_\_\_\_ (sec): 0.043481

Eigenvalues of a 220x220 random matrix\_\_\_\_\_ (sec): 0.057683

Determinant of a 750x750 random matrix\_\_\_\_\_ (sec): 0.011918

Cholesky decomposition of a 1000x1000 matrix\_\_\_\_\_ (sec): 0.013355

Inverse of a 500x500 random matrix\_\_\_\_\_ (sec): 0.01735

-----

Trimmed mean (2 extremes eliminated): 0.024729

## III. Programming

-----

225,000 Fibonacci numbers calculation (vector calc)\_ (sec): 0.018692

Creation of a 1500x1500 Hilbert matrix (matrix calc) (sec): 0.055888

Grand common divisors of 35,000 pairs (recursion)\_\_\_\_ (sec): 0.0118

Creation of a 220x220 Toeplitz matrix (loops)\_\_\_\_\_ (sec): 0.00038012

Escoufier's method on a 22x22 matrix (mixed)\_\_\_\_\_ (sec): 0.11293

-----  
Trimmed mean (2 extremes eliminated): 0.028793

Total time for all 15 tests \_\_\_\_\_ (sec): 0.52678

Overall mean (sum of I, II and III trimmed means/3)\_ (sec): 0.030479

--- End of test ---

## Ερώτημα 2 – Χρονομέτρηση Συναρτήσεων

- (i) Οι βασικές πράξεις γραμμικής άλγεβρας που υλοποιούνται με τις παρακάτω συναρτήσεις είναι οι εξής:

Lu= Εκφράζει το μητρώο A ως γινόμενο δύο στοιχειωδών τριγωνικών μητρώων, ένα μεταθετικό κάτω τριγωνικό και ένα άνω τριγωνικό μητρώο.

Qr= Είναι η ορθοφώνια τριγωνική διάσπαση ενός μητρώου.

Svd= Αναλύει τον πίνακα σε ιδιάζουσες τιμές.

Det= Επιστρέφει την ορίζουσα του πίνακα.

Rank= Επιστρέφει την τάξη του μητρώου.

Polyval= Επιστρέφει την τιμή ενός πολυώνυμου βαθμού n συναρτήσει του x. Οι συντελεστές είναι διανύσματα ενώ το x μπορεί να είναι και διάνυσμα ή μητρώο.

Ενδογενείς συναρτήσεις είναι οι lu,qr,svd,det ενώ οι rank και polyval είναι m-functions.

Η συνάρτηση rank χρησιμοποιεί τις :

max,size,eps,nargin,sum και svd ενδογενείς.

Η polyval χρησιμοποιεί τις:

length,nargin,nargout,isfinite,isscalar,all,filter,size,zeros,isempty,isstruct,ones,class,sum,sqrt,inf και reshape.

- (ii) Για τυχαίο τετραγωνικό μητρώο A n by n και διάνυσμα b n by 1 εκτελέστηκαν οι πράξεις [L,U,P]=lu(A) και c=A\*b με τους παρακάτω τρόπους.

(α) Script(E22a)

```
for i=[7:12]
```

```
    n= 2.^[i];
```

```
    u= rand(n,1);
```

```
    v= rand(n,1);
```

```
    b= rand(n,1);
```

```
    f=@() rank2_power(u,v,b);
```

```
    T(1,i-6)= timeit(f);
```

```
    flops= 18*n^3 -4*n^2-n;
```

```
    F(1,i-6)= flops/T(1,i-6)*10^9;
```

```
    f=@() my_rank2_power(u,v,b);
```

```
    T(2,i-6)= timeit(f);
```

```
    flops= 23*n^2 -10*n;
```

```
    F(2,i-6)= flops/T(2,i-6)*10^9;
```

```
end
```

```
n=2.^[7:12];
```

```
figure %Xronoi
```

```
plot(n,T(1,:), 'bx--')
```

```
hold on
```

```
plot(n,T(2,:), 'k*-')
```

```
hold off
```

```
legend('rank2power x', 'myrank2power *')
```

```
title('Xronoi ekteleshs twn dyo function')
```

```
xlabel('matrix size')
```

```

ylabel('time (s)')

figure %Epidosi
plot(n,F(1,:), 'bx--')
hold on
plot(n,F(2,:), 'k* -')
hold off
legend('rank2power x', 'myrank2power *')
title('Epidosi ekteleshs tw n dyo function')
xlabel('matrix size')
ylabel('Glops/s')

```

Με την χρήση των συναρτήσεων tic,toc και εκτελώντας κάθε πράξη μόνο μια φορά. Φτιάξαμε ένα τυχαίο μητρώο A και ένα διάνυσμα b με την βοήθεια της rand. Σε ένα μητρώο με όνομα T1 και σε ένα άλλο με όνομα F1 αποθηκεύτηκαν οι τιμές των χρόνων και των flops αντίστοιχα για τις μετρήσεις της lu(A) και στους T2 και F2 τα αντίστοιχα της πράξης  $c=A*b$ .

Τα μητρώα με τους χρόνους και με τα flops αντίστοιχα είναι τα εξής:

Lu(A)

	1	2	3	4	5	6
1	5.5909e-04	0.0026	0.0088	0.0415	0.1606	1.0384

	1	2	3	4	5	6
1	2.5007e+18	4.2293e+18	1.0112e+19	1.7252e+19	3.5653e+19	4.4118e+19

$c=A*b$

	1	2	3	4	5	6
1	3.1089e-05	5.1220e-05	2.9254e-04	0.0018	0.0056	0.0306

	1	2	3	4	5	6
1	1.0499e+18	2.5540e+18	1.7904e+18	1.1487e+18	1.4907e+18	1.0961e+18

(β) (E22b)

```
T3= zeros (6,10);
T4= zeros (6,10);
F3= zeros(6,10);
F4= zeros(6,10);
S= zeros (1,6);
for i= 7:12
    n=2.^i;
    A= rand (n,n);
    B= rand (n,1);
    S(1,i-6)= n;
    for j= 1:10 %deka epanalipsis
        tic
        [L, U, P]=lu (A);
        T3(i-6,j)=toc; %se kathe stili apothikeuetai h timh ths epanalipsis j
        flops= (2/3)*n^3;
        F3(i-6,j)= flops/T3(i-6,j)*10^9;

        tic
        c= A*B;
        T4(i-6,j)=toc;
        flops= 2*n^2-n;
        F4(i-6,j)= flops/T4(i-6,j)*10^9;

    end
end

T3= (mean(T3,2))'; %upologismos mesou orou kai anastrofh mhtrwnn
T4= (mean(T4,2))';
F3= (mean(F3,2))';
```

```
F4= (mean(F4,2))';
```

```
figure  
plot(S,T3,'b*--')  
hold on  
plot(S,T4,'rx-')  
hold off  
legend('lu(A)', 'c=A*b')  
title('Xronos 10 ektelesewn')  
xlabel('matrix size')  
ylabel('time(s)')
```

```
figure  
plot(S,F3,'b*--')  
hold on  
plot(S,F4,'rx-')  
hold off  
legend('lu(A) *', 'c=A*b x')  
title('Epidosi 10 ektelesewn')  
xlabel('matrix size')  
ylabel('Gflops/s')
```

Οι πράξεις εκτελέστηκαν περισσότερες φορές με την χρήση της tic,toc. Για να γίνει αυτό χρησιμοποιήθηκε μια εμφωλευμένη 'for.. end' έτσι ώστε να δέχεται τα μητρώα και να τα χρονομετρεί 10 φορές. Στο τέλος βρίσκουμε τον μέσο όρο των μετρήσεων και τον αποθηκεύουμε μέσα στα βοηθητικά μας μητρώα.

Τα μητρώα με τους χρόνους και με τα flops αντίστοιχα είναι τα εξής:

Lu(A)

	1	2	3	4	5	6
1	0.0032	0.0016	0.0089	0.0312	0.1739	1.0583

	1	2	3	4	5	6
1	2.8695e+18	6.9895e+18	1.0146e+19	2.2938e+19	3.3201e+19	4.3311e+19

c=A\*b

	1	2	3	4	5	6
1	1.7838e-05	5.2927e-05	3.4514e-04	0.0020	0.0062	0.0337

	1	2	3	4	5	6
1	2.3026e+18	2.6014e+18	1.5566e+18	1.0282e+18	1.3446e+18	9.9787e+17

Για μεγαλύτερη ακρίβεια στις μετρήσεις είναι προτιμότερο να επαναλαμβάνουμε περισσότερες από μια φορές την εκτέλεση καθώς την πρώτη φορά εμπεριέχεται ο χρόνος που χρειάζεται για να γίνει το LOAD του μητρώου. Έτσι με περισσότερες επαναλήψεις ο χρόνος της LOAD “εξαφανίζεται” όσο το δυνατόν.

(γ) Script(E22g)

T5= zeros (1,6);

T6= zeros (1,6);

F5= zeros (1,6);

F6= zeros (1,6);

S= zeros (1,6);

for i= 7:12

    n=2.^i;

    A= rand (n,n);



```
B= rand (n,1);
```

```
S(1,i-6)= n;
```

```
f1=@()lu (A); %handler ths function
```

```
T5(1,i-6)=timeit(f1); %apothikeusi xronou me xrhsh timeit
```

```
flops= (2/3)*n^3;
```

```
F5(1,i-6)= flops/T5(1,i-6)*10^9;
```

```
f2=@() (A*B);
```

```
T6(1,i-6)=timeit(f2);
```

```
flops= 2*n^2-n;
```

```
F6(1,i-6)=flops/T6(1,i-6)*10^9;
```

```
end
```

```
figure
```

```
plot(S,T5,'b*--')
```

```
hold on
```

```
plot(S,T6,'rx-')
```

```
hold off
```

```
legend('lu(A) *','c=A*b x')
```

```
title('Xronos me timeit')
```

```
xlabel('matrix size')
```

```
ylabel('time(s)')
```

```
figure
```

```
plot(S,F5,'b*--')
```

```
hold on
```

```
plot(S,F6,'rx-')
```

```
hold off
```

```
legend('lu(A) *','c=A*b x')
```

```
title('Epidosi me timeit')
```

```
xlabel('matrix size')
```

```
ylabel('Gflops/s')
```

Σε αυτό το υποερώτημα, χρονομετρήσαμε τις πράξεις με την χρήση της timeit. Η timeit επαναλαμβάνει περισσότερες από μια φορές τις μετρήσεις οπότε δεν χρειάζεται κάποια εμφωλευμένη επανάληψη για την ακρίβειά της. Επίσης σταματάει να κάνει επαναλήψεις όταν αυτή θεωρεί ότι έχουν σταθεροποιηθεί τα αποτελέσματα. Χρησιμοποιήσαμε τον function handler  $f=@()lu(A)$  και  $f=@()(A*B)$  για τις πράξεις μας αντίστοιχα.

Τα μητρώα με τους χρόνους και με τα flops αντίστοιχα είναι τα εξής:

Lu(A)

Χρόνοι:

	1	2	3	4	5	6
1	3.3433e-04	0.0014	0.0064	0.0231	0.1446	1.0128

Flops:

	1	2	3	4	5	6
1	4.1818e+18	8.2430e+18	1.3992e+19	3.0966e+19	3.9595e+19	4.5235e+19

c=A\*b

Χρόνοι:

	1	2	3	4	5	6
1	9.9838e-06	3.4555e-05	2.2935e-04	9.2470e-04	0.0051	0.0276

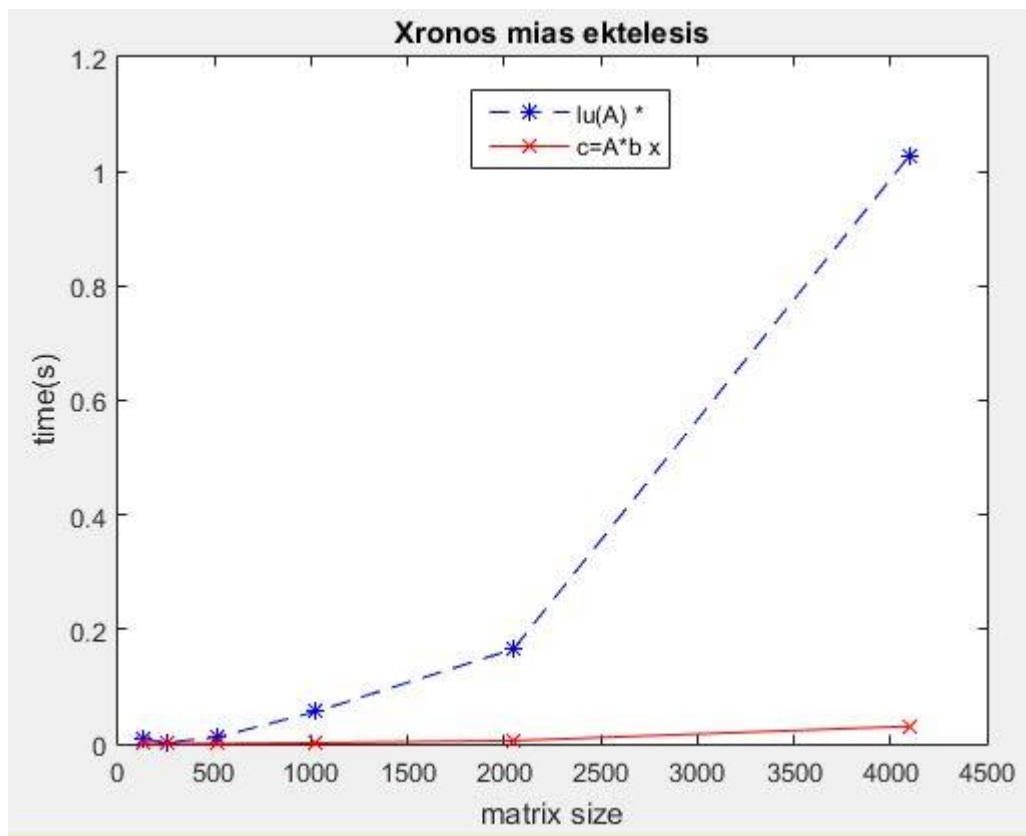
Flops:

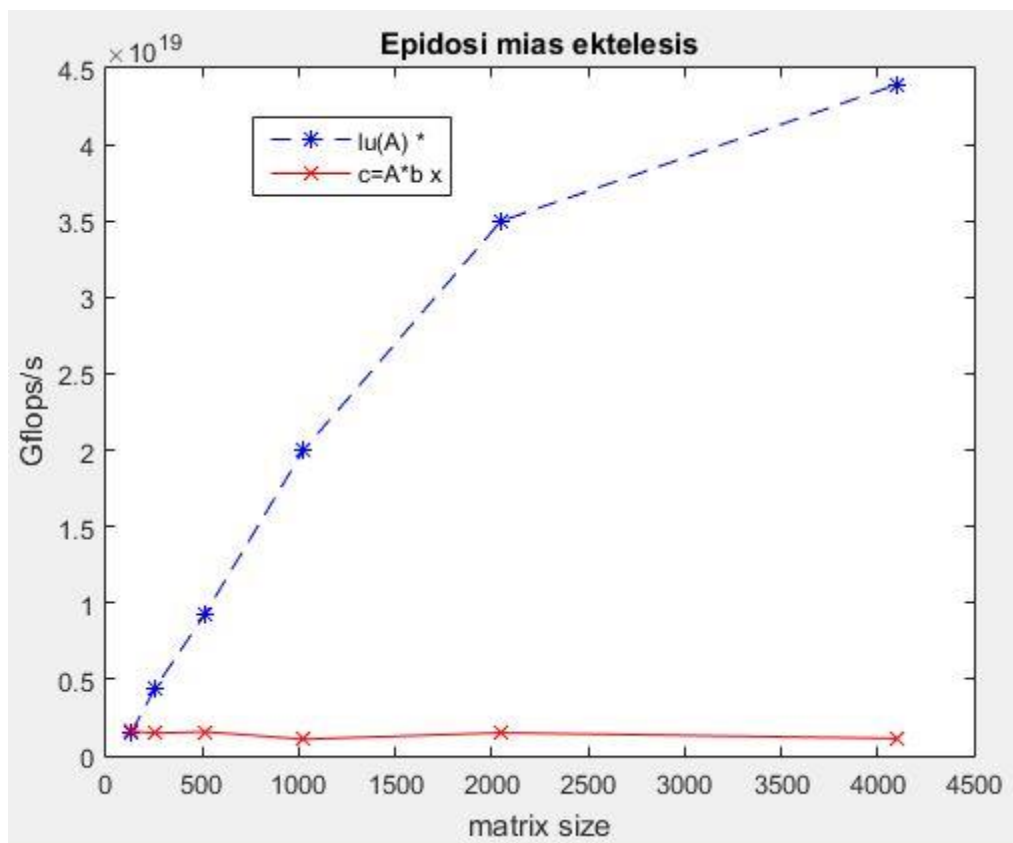
	1	2	3	4	5	6
1	3.2693e+18	3.7858e+18	2.2837e+18	2.2668e+18	1.6446e+18	1.2142e+18

Όπως παρατηρούμε τα αποτελέσματα της timeit διαφέρουν από αυτά της tic,toc με 10 επαναλήψεις. Αυτό μπορεί να συμβαίνει επειδή οι 10 επαναλήψεις μπορεί να μην ήταν αρκετές για να είναι ακριβείς οι μετρήσεις μας.

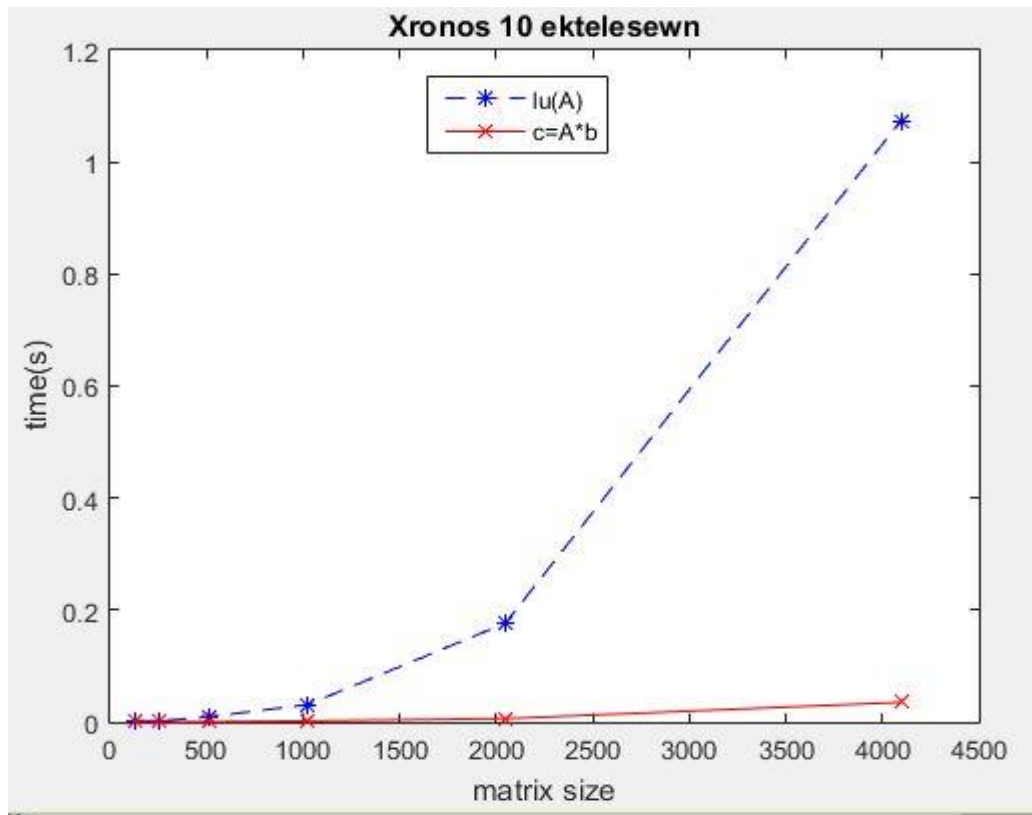
- (iii) Εδώ θα παρουσιαστούν οι γραφικές παραστάσεις για τον κάθε τρόπο μέτρησης των πράξεών μας. Τα σημεία του κώδικα που δημιούργησαν τα figures έχουν δωθεί στα προηγούμενα ερωτήματα

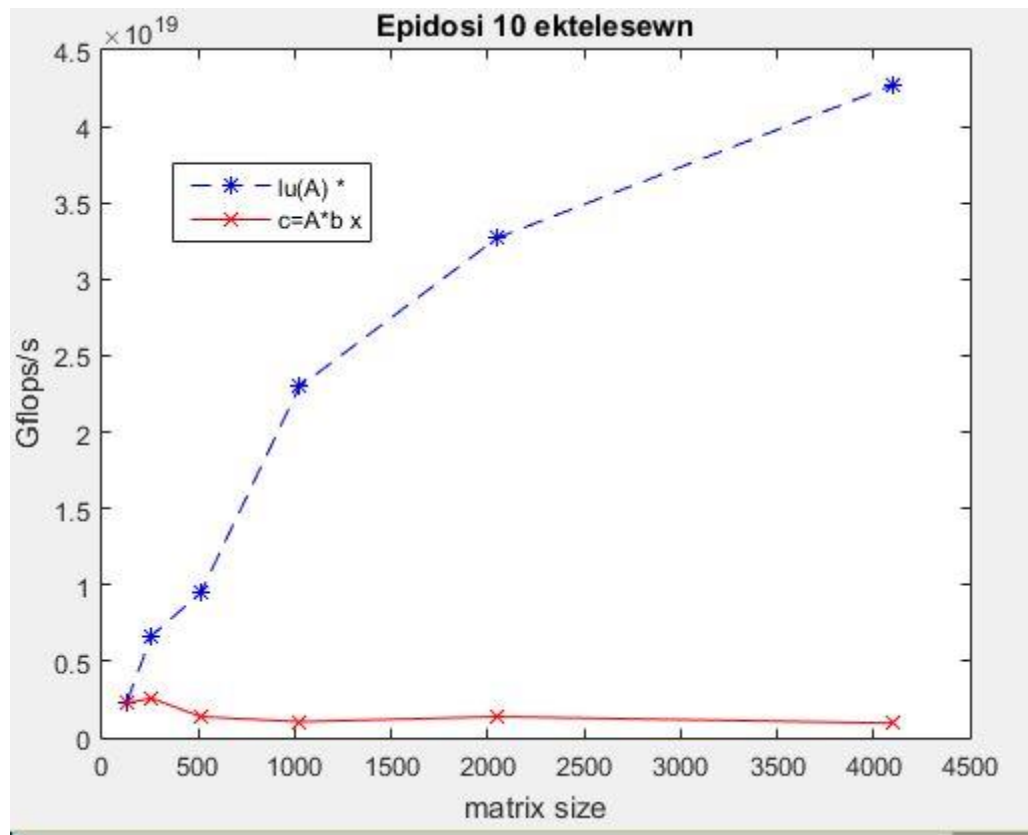
Αρχικά για το (α')



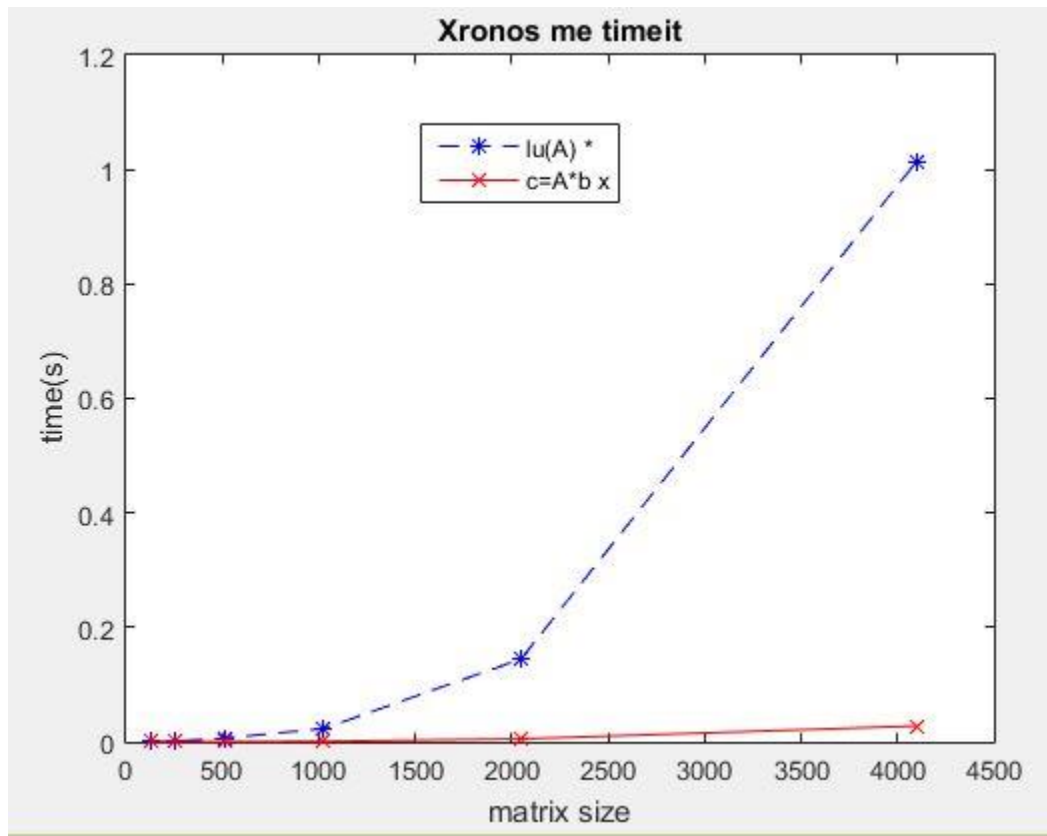


Για το ( $\beta'$ )

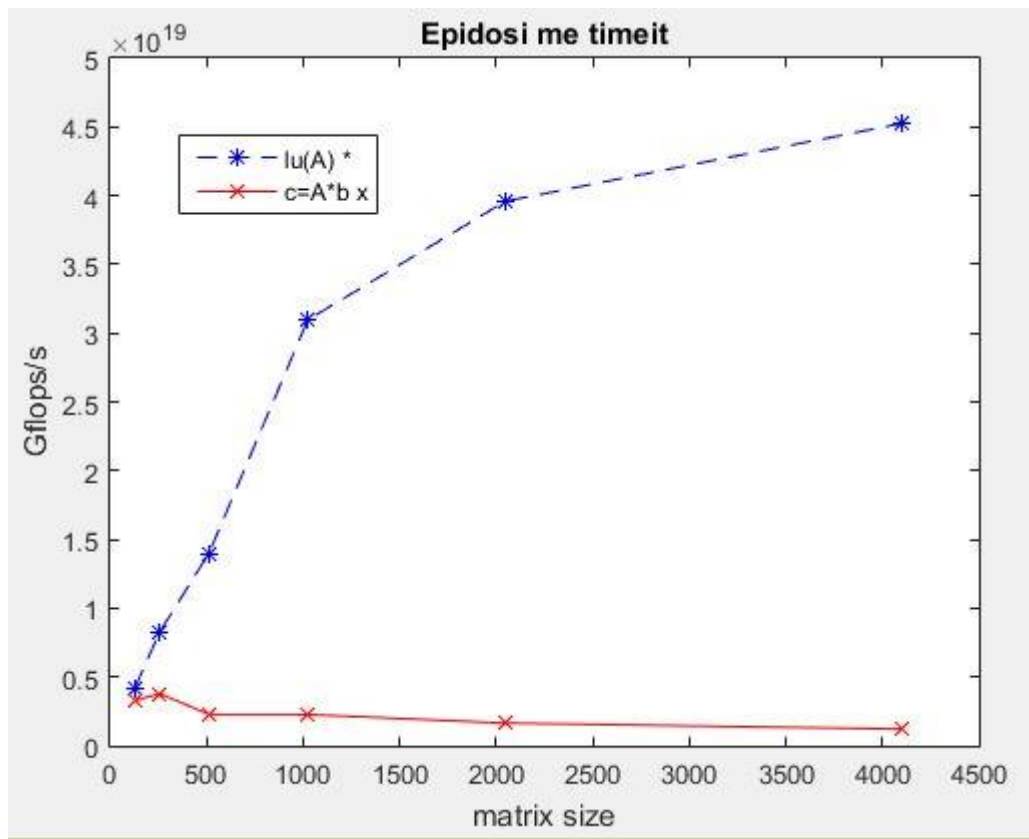




Για το (γ')







### Ερώτημα 3 – Αξιολόγηση ενδογενών συναρτήσεων και m-functions

- (α) Για το κάθε ερώτημα δημιουργήθηκαν τα μητρώα με την χρήση της συνάρτησης rand. Τα αποτελέσματα αποθηκεύτηκαν στα βοηθητικά μητρώα T για τους χρόνους (με την timeit) και F για τα flops. Κάθε υπο-ερώτημα επιστρέφει τις μετρήσεις μας σε κάθε γραμμή (π.χ το πρώτο στην πρώτη γραμμή του T και F, το δεύτερο στην δεύτερη κ.ο.κ), κάθε στήλη είναι τα διαφορετικά μεγέθη μητρώων και αποθηκεύονται στο Workspace της MATLAB. Ο αριθμός των πράξεων flops είναι ίδιος για όλα τα υπο-ερωτήματα καθώς χρησιμοποιούμε την mtimes για τον πολλαπλασιασμό μητρώων.

(i) Script (E3ai)

for i=7:12

n=2.^i;

A=rand(n,n); %dhmiourgia tuxaiwn mhtrwn

B=rand(n,n);

f=@()(A\*B);

T(1,i-6)=timeit(f);

flops= 2\*n^3-n^2;

F(1,i-6)= flops/T(1,i-6)\*10^9;

end

Με την χρήση των A=rand(n,n) B=rand(n,n) φτιάχνουμε τα δύο μητρώα.

Χρόνοι:

	1	2	3	4	5	6
1	3.1267e-04	0.0012	0.0072	0.0455	0.3404	2.3044

Flops:

	1	2	3	4	5	6
1	1.3362e+19	2.8088e+19	3.7098e+19	4.7144e+19	5.0450e+19	5.9634e+19

(ii) Script(E3a.ii)

for i=7:12

```
n=2.^i;
```

```
A= full(gallery('tridiag',n,rand(1),rand(1),rand(1))); %δημιουργία tridiagonal matrix
```

```
B= full(gallery('tridiag',n,rand(1),rand(1),rand(1)));
```

```
f=@()(A*B);
```

```
T(2,i-6)=timeit(f);
```

```
flops= 2*n^3-n^2;
```

```
F(2,i-6)= flops/T(2,i-6)*10^9;
```

end

Με την χρήση των  $A = \text{full}(\text{gallery}('tridiag', n, \text{rand}(1), \text{rand}(1), \text{rand}(1)))$  και

$B = \text{full}(\text{gallery}('tridiag', n, \text{rand}(1), \text{rand}(1), \text{rand}(1)))$  φτιάχνουμε τα δύο μητρώα. Η

$\text{gallery}('tridiag', n, c, d, e)$  φτιάχνει ένα sparse τριδιαγώνιο τετραγωνικό μητρώο μεγέθους

$n$ , το  $c$  δίνει τιμές στην πρώτη υπο-διαγώνιο, το  $d$  στην κύρια διαγώνιο και το  $e$  στην πρώτη

υπέρ-διαγώνιο. Η συνάρτηση `full` κάνει το sparse μητρώο full. Με την `rand(1)` δίνουμε τις

τυχαίες μας τιμές στις 3 διαγώνιους που θέλουμε.

Χρόνοι:

2	2.2985e-04	9.2826e-04	0.0075	0.0476	0.3291	2.2847
---	------------	------------	--------	--------	--------	--------

Flops:

2	1.8177e+19	3.6077e+19	3.5699e+19	4.5134e+19	5.2196e+19	6.0149e+19
---	------------	------------	------------	------------	------------	------------

(iii) Script(E3a.iii)

for i=7:12

n=2.^i;

A= triu(rand(n,n)); %δημιουργία άνω τριγωνικών μητρώων

B= triu(rand(n,n));

f=@()(A\*B);

T(3,i-6)= timeit(f);

flops= 2\*n^3-n^2;

F(3,i-6)= flops/T(3,i-6)\*10^9;

end

Με την χρήση των  $A = \text{triu}(\text{rand}(n,n))$   $B = \text{triu}(\text{rand}(n,n))$  φτιάχνουμε τα δύο άνω τριγωνικά μητρώα. Η συνάρτηση triu κάνει τα δύο τυχαία μητρώα άνω τριγωνικά.

Χρόνοι:

3	2.1074e-04	9.3005e-04	0.0072	0.0431	0.3350	2.3075
---	------------	------------	--------	--------	--------	--------

Flops:

3	1.9825e+19	3.6008e+19	3.7490e+19	4.9777e+19	5.1270e+19	5.9555e+19
---	------------	------------	------------	------------	------------	------------

(iv) Script(E3aiv)

for i=7:12

n=2.^i;

A= hess(rand(n,n)); %dhmiourgia mhtrwn anw Hessenberg

B= hess(rand(n,n));

f=@()(A\*B);

T(4,i-6)= timeit(f);

flops= 2\*n^3-n^2;

F(4,i-6)= flops/T(4,i-6)\*10^9;

end

Με την χρήση των  $A = \text{hess}(\text{rand}(n,n))$   $B = \text{hess}(\text{rand}(n,n))$  φτιάχνουμε τα δύο μητρώα. Η συνάρτηση hess κάνει τα τυχαία μητρώα άνω Hessenberg.

Χρόνοι:

4	1.9484e-04	8.4702e-04	0.0069	0.0433	0.3465	2.3279
---	------------	------------	--------	--------	--------	--------

Flops:

4	2.1442e+19	3.9537e+19	3.9026e+19	4.9573e+19	4.9565e+19	5.9032e+19
---	------------	------------	------------	------------	------------	------------

(β) Ο κώδικας της myTridMult είναι:

```
function [G]= myTridMult(matrix1,matrix2)

n= length(matrix1);

A= matrix1;

B= matrix2;

G= zeros(n,n); %neo mhtrwo me to ginomeno tw n A,B

G(1,1)=A(1,1)*B(1,1)+A(1,2)*B(2,1); % arxiko kai teliko stoixeio ths kurias diagwniou

G(n,n)=A(n,n-1)*B(n-1,n)+A(n,n)*B(n,n);

for i=1:n-1

    G(i,i+1)=A(i,i)*B(i,i+1)+A(i,i+1)*B(i+1,i+1); %stoixeia stin uper-diagwnio

    G(i+1,i)=A(i+1,i)*B(i,i)+A(i+1,i+1)*B(i+1,i); %stoixeia stin upo-diagwnio

    if i <= n-2 % stoixeia ekstos 3 diagwniwn

        G(i,i+2)=A(i,i+1)*B(i+1,i+2);

        G(i+2,i)=A(i+2,i+1)*B(i+1,i);

    end

    if i>1 %stoixeia kurias diagwniou ekstws (1,1) kai (n,n)
```

```
G(i,i)=A(i,i-1)*B(i-1,i)+A(i,i)*B(i,i)+A(i,i+1)*B(i+1,i);
```

```
end
```

```
end
```

```
end
```

Δημιουργήθηκε η συνάρτηση myTridMult, η οποία επιστρέφει το γινόμενο δύο τριδιαγωνικών μητρώων. Χρησιμοποιήθηκε το Mathematica ώστε να βρούμε με κάποια μικρά παραδείγματα τα συνήθη στοιχεία του παραγώμενου πίνακα που παίρνουν τιμές διάφορες του μηδενός. Η συνάρτηση δέχεται σαν ορίσματα δύο τριδιαγώνιους πίνακες και επιστρέφει ένα νέο μητρώο με το γινόμενό τους. Η διαφορά της σε σχέση με την `mtimes(A,B)` είναι ότι η δικιά μας συνάρτηση αποφεύγει τις πράξεις με τα μηδενικά, συγκεντρώνεται μόνο σε αυτές που καταχωρούν τιμή στο νέο μητρώο διαφορετική του μηδενός. Η συγκεκριμένη συνάρτηση θα επιστρέψει σωστό μητρώο αν και μόνο αν δοθούν ως ορίσματα δύο τριδιαγωνικά μητρώα. Στο βοηθητικό μητρώο C, αποθηκεύουμε τους χρόνους των συναρτήσεων για διαφορετικά μεγέθη μητρώων. Όπως φαίνεται παρακάτω η myTridMult “κερδίζει” αρκετό χρόνο σε μητρώα μεγάλου μεγέθους καθώς αποφεύγει πάρα πολλές πράξεις. Μετρήσαμε τον αριθμό των πράξεων που κάνει η myTridMult μέσα στον βρόγχο και εκτός αυτού.

Χρόνοι ( 1<sup>η</sup> γραμμή `mtimes`, 2<sup>η</sup> `myTridMult`):

	1	2	3	4	5	6
1	2.1768e-04	0.0011	0.0076	0.0458	0.3291	2.2598
2	8.4205e-04	0.0016	0.0040	0.0103	0.0304	0.0951

(Script E3b) Για την σύγκριση χρόνου/επίδοσης πολλαπλασιασμού τριδιαγώνιων μητρώων:

```
for i=7:12

    n=2.^[i];

    A= full(gallery('tridiag',n,rand(1),rand(1),rand(1))); %dimiourgia tridiagwniwn mhtrwnwn
    B= full(gallery('tridiag',n,rand(1),rand(1),rand(1)));

    f=@()(A*B);

    C(1,i-6)= timeit(f);

    f=@()myTridMult(A,B);

    C(2,i-6)= timeit(f);

end

n=2.^[7:12];

figure %xronoi

plot(n,C(1,:), 'b*--')

hold on

plot(n,C(2,:), 'kx-')
```



```
hold off
```

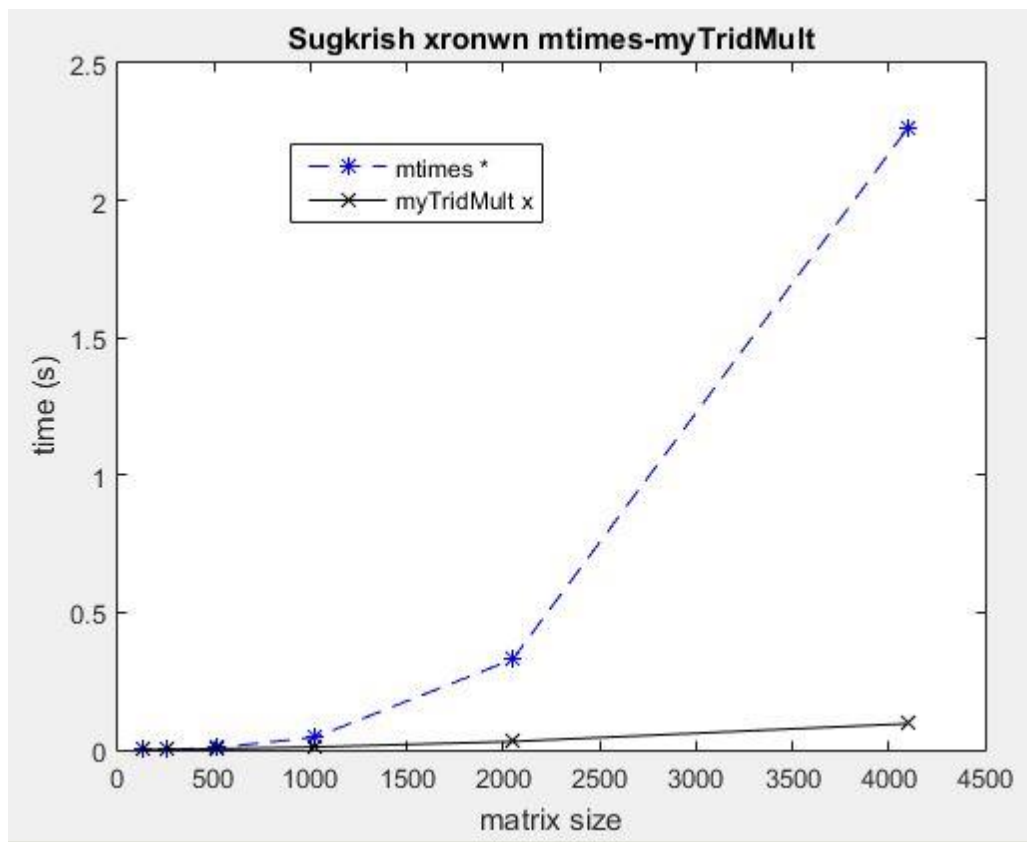
```
legend('mtimes *','myTridMult x')
```

```
title('Sugkrish xronwn mtimes-myTridMult')
```

```
xlabel('matrix size')
```

```
ylabel('time (s)')
```

Συγκριτική γραφική παράσταση:



- (γ) Για να παρουσιάσουμε μια κοινή γραφική παράσταση για τους χρόνους και μια άλλη για τα Gflops/s δημιουργήθηκε ένα καινούριο script (E3Diagrams).

```
for i=[7:12]

n=2.^[i];

A= full(gallery('tridiag',n,rand(1),rand(1),rand(1))); %dhmiourgia tridiagwniwn mhtrwnn
B= full(gallery('tridiag',n,rand(1),rand(1),rand(1)));

f=@()myTridMult(A,B);

T(5,i-6)= timeit(f);

flops= 13*n-14;

F(5,i-6)= flops/T(5,i-6)*10^9;

end

n=2.^[7:12];

figure %Xronoi

plot(n,T(1,:), 'g*--')

hold on

plot(n,T(2,:), 'rx-')
```

```
hold on
```

```
plot(n,T(3,:), 'bd:')
```

```
hold on
```

```
plot(n,T(4,:), 'ys-.'
```

```
hold on
```

```
plot(n,T(5,:), 'kh--')
```

```
hold off
```

```
legend('rand *', 'tridiag x', 'triau d', 'hess square', 'tridmult hexagramm')
```

```
title('Xronoi mult A,B me mtimes')
```

```
xlabel('matrix size')
```

```
ylabel('time (s)')
```

```
figure %Gflops
```

```
plot(n,F(1,:), 'g*--')
```

```
hold on
```

```
plot(n,F(2,:), 'rx-')
```

```
hold on
```

```
plot(n,F(3,:), 'bd:')
```

```
hold on
```

```
plot(n,F(4,:), 'ys-.'
```

```
hold on
```

```
plot(n,F(5,:), 'kh--')
```

hold off

legend('rand \*','tridiag x','triau d','hess square','tridmult hexagramm')

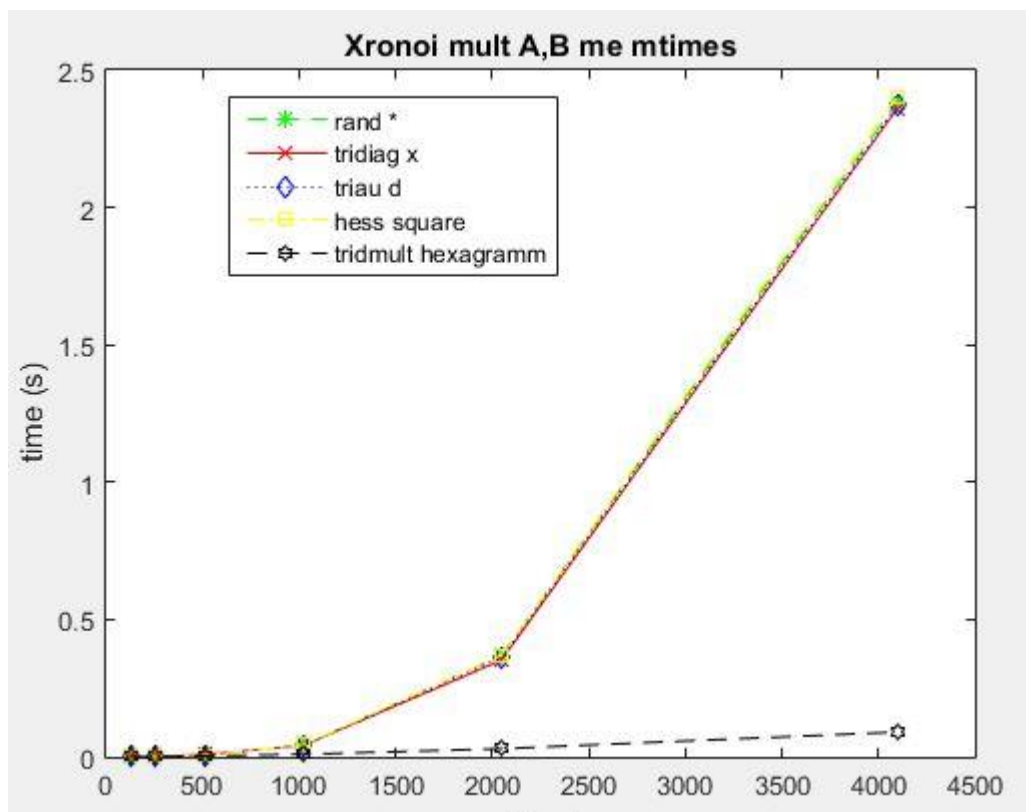
title('Epidosi mult A,B me mtimes')

xlabel('matrix size')

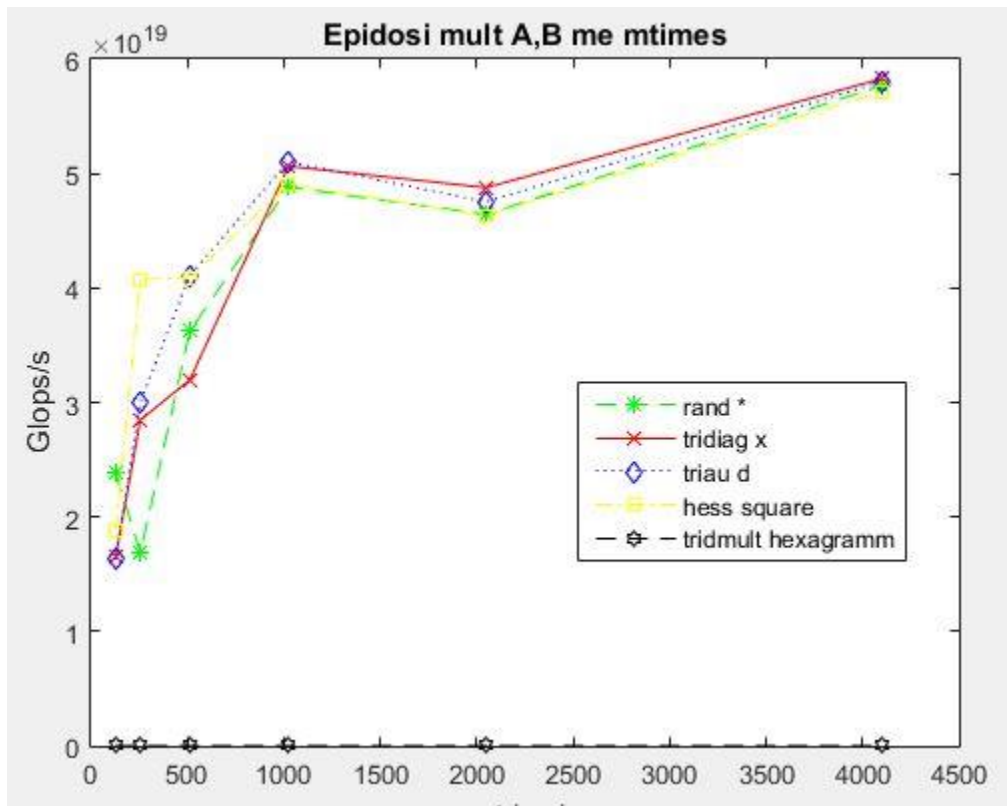
ylabel('Glops/s')

Τα συγκριτικά διαγράμματα είναι τα εξής:

Χρόνοι:



Flops:



- (δ) Είναι λογικό να υπάρχουν κάποιες μικροδιαφορές στις επιδόσεις. Αυτό συμβαίνει επειδή εκτός από την myTridMult, όλα τα άλλα έχουν κοινό αριθμητή αλλά διαφορετικό παρονομαστή, ανάλογα με την καθυστέρηση του κάθε μητρώου. Όσον αφορά την myTridMult, έχει πολλά λίγα Gflops/s καθώς έχει σημαντικά λιγότερο αριθμό πράξεων σε σχέση με την mtimes.

## Ερώτημα 4 – Σύγκριση Υλοποιήσεων

$$((u*u.' + v*v.')^p)*b$$

- (1) Υπολογίστηκε το απαιτούμενο πλήθος πράξεων συναρτήσει των  $n$  και  $p$ . Για να γίνει αυτό, μετρήσαμε τον αριθμό των πράξεων που γίνονται:

μέσα στην παρένθεση:  $3*n^2$

του μητρώου στην δύναμη  $p$ :  $(p-1)(2*n^3-n^2)$

του μητρώου επί διάνυσμα στήλη:  $2*n^2-n$

και στην συνέχεια τους προσθέσαμε και καταλήξαμε στο:  $2*(p-1)*n^3+(6-p)*n^2-n$ .

- (2) (function rank2\_power)

```
function [x] = rank2_power(v1,v2,v3)
```

```
u=v1;
```

```
v=v2;
```

```
b=v3;
```

```
if (~iscolumn(u) || ~iscolumn(v) || ~iscolumn(b)) %elegxos orismatwn
```

```
    error('Inputs must be vectors')
```

```
end
```

```
L= length(u); %kataxwroume sto L tin timh n
```

```
L1= length(v);
```

```
L2= length(b);
```

```
if L==L1 && L1==L2 %elegxos isothtas megethous orismatwn
```

```
x= (u*u.' + v*v.')^10 *b; %prakseis parastashs me proteraiothta
```

```
end
```

```
end
```

Για p=10 δημιουργήθηκε η συνάρτηση rank2\_power η οποία δέχεται σαν ορίσματα τρία διανύσματα στήλες, υπολογίζει την παράσταση του ερωτήματος και επιστρέφει ένα νέο διάνυσμα με το αποτέλεσμα της παράστασης τηρώντας την προτεραιότητα των πράξεων από αριστερά προς τα δεξιά.

(3) (function my\_rank2\_power)

```
function [x] = my_rank2_power(v1,v2,v3)
```

```
u=v1;
```

```
v=v2;
```

```
b=v3;
```

```
if (~iscolumn(u) || ~iscolumn(v) || ~iscolumn(b)) %elegxos orismatwn
```

```
error('Inputs must be vectors')
```

```
end
```

```
L= length(u); %kataxwroume sto L tin timh n
```

Για  $p=10$  δημιουργήθηκε η συνάρτηση `my_rank2_power` η οποία δέχεται σαν ορίσματα τρία διανύσματα στήλες βγάζει το ίδιο αποτέλεσμα με την `rank2_power` αλλά με σημαντικά μικρότερο  $\Omega$ . Για να επιτευχθεί αυτό, μετατρέξαμε την παράσταση με τρόπο τέτοιο ώστε να έχουν άλλη σειρά προτεραιότητας οι πράξεις. Για ευκολία ονομάσαμε την παρένθεση, έστω  $A$ . Εφόσον έγινε ο πολλαπλασιασμός  $g = A * b$ , στην συνέχεια πολλαπλασιάσαμε άλλες εννιά φορές το  $g = A * g$  όπου  $g$  είναι κάθε φορά το γινόμενο μητρώ (στην περίπτωσή μας διάνυσμα) του προηγούμενου πολλαπλασιασμού. Ο λόγος που μειώθηκε σημαντικά το  $\Omega$ , είναι επειδή κάθε φορά γίνεται ο πολλαπλασιασμός μητρώ επί διάνυσμα που μας παράγει διάνυσμα, σε αντίθεση με την `rank2_power` που κάνει τον πολλαπλασιασμό μητρώ επί μητρώ που παράγει μητρώ.



(4) (Script E44Diagrams)

```
for i=[7:12]
```

```
n= 2.^[i];
```

```
u= rand(n,1);
```

```
v= rand(n,1);
```

```
b= rand(n,1);
```

```
f=@() rank2_power(u,v,b);
```

```
T(1,i-6)= timeit(f);
```

```
flops= 18*n^3 -4*n^2-n;
```

```
F(1,i-6)= flops/T(1,i-6)*10^9;
```

```
f=@() my_rank2_power(u,v,b);
```

```
T(2,i-6)= timeit(f);
```

```
flops= 23*n^2 -10*n;
```

```
F(2,i-6)= flops/T(2,i-6)*10^9;
```

```
end
```

```
n=2.^[7:12];
```

```
figure %Xronoi
```

```
plot(n,T(1,:), 'bx--')
```

```
hold on
```

```
plot(n,T(2,:), 'k*-')
```

```
hold off
```

```
legend('rank2power x', 'myrank2power *')
```

```
title('Xronoi ekteleshs twn dyo function')
```

```
xlabel('matrix size')
```

```
ylabel('time (s)')
```

```
figure %Epidosi
```

```
plot(n,F(1,:), 'bx--')
```

```
hold on
```

```
plot(n,F(2,:), 'k*-')
```

```
hold off
```

```
legend('rank2power x', 'myrank2power *')
```

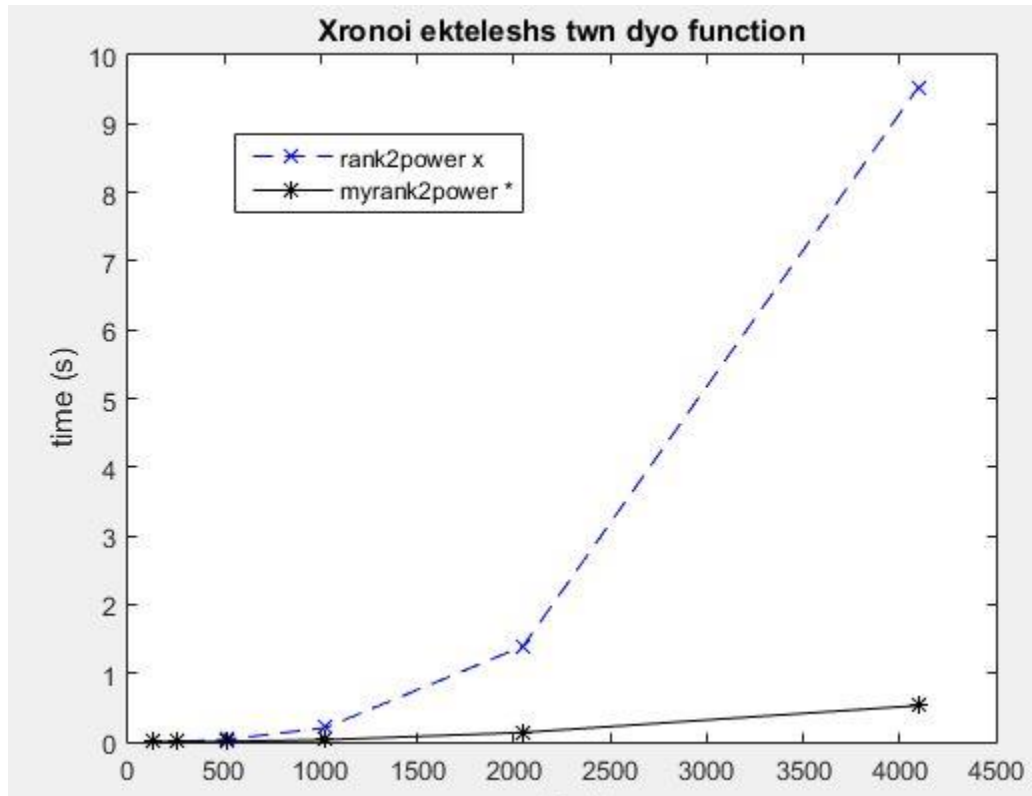
```
title('Epidosi ekteleshs twn dyo function')
```

```
xlabel('matrix size')
```

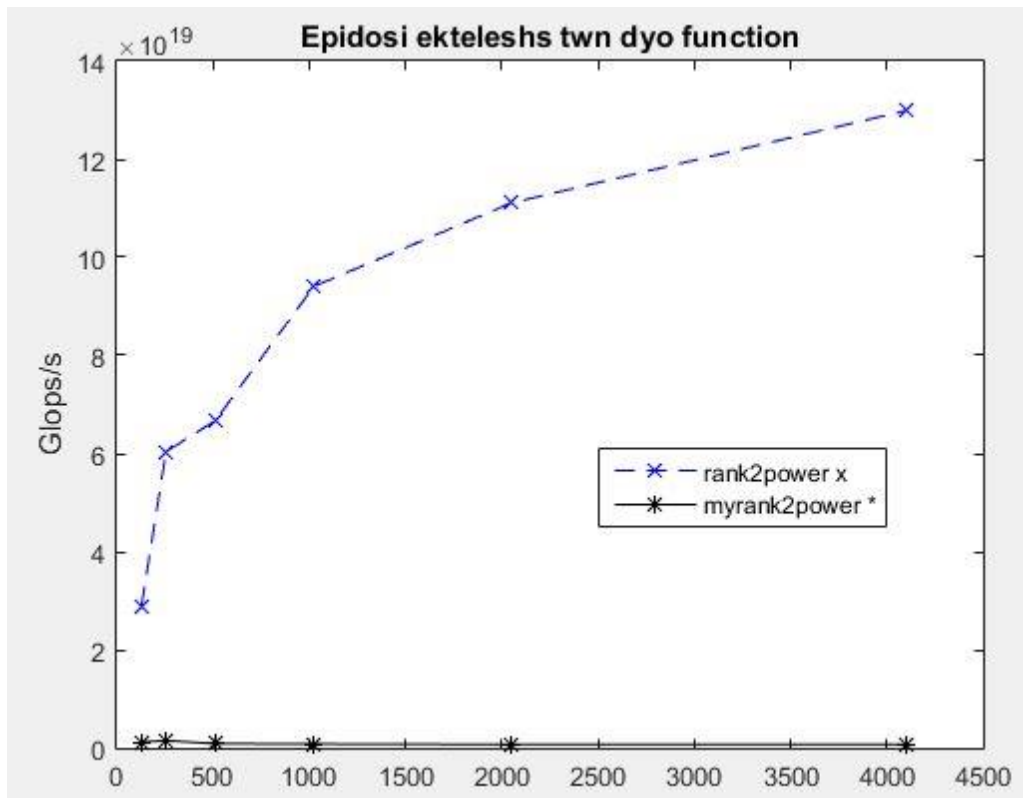
```
ylabel('Glops/s')
```

Για  $n=2.^{[7:12]}$  μετρήθηκε η επίδοση των δύο συναρτήσεων. Δημιουργήσαμε ένα νέο script το οποίο κάνει την σύγκριση αυτή:

(α)



(β)



Είναι σημαντικό να σημειωθεί ότι ο αριθμός των πράξεων Ω της rank2\_power για την συγκεκριμένη περίπτωση είναι :

	1
1	1.2369e+12

ενώ της my\_rank2\_power είναι:

	1
1	385835008